கொள்ளைகொண் டேஅம ராவதி வாழ்வு
குலைத்தவன்-பானு
கோபன் தலைபத்துக் கோடித் துணுக்குறக்
கோபித்தாய்.
துள்ளிக் குலாவித் திரியுஞ் சிறுவன்
மானைப்போல்-தினைத்
தோட்டத்தி லேயொரு பெண்ணை மணங்
கொண்ட வேலவா! 2

ஆறு சுடர்முகங் கண்டு விழிக்கின்ப
மாகுதே;-கையில்
அஞ்சலெ னுங்குறி கண்டு மகிழ்ச்சியுண்
டாகுதே.
நீறு படக்கொடும் பாவம் பிணிபசி
யாவையும்-இங்கு
நீக்கி யடியரை நித்தமுங் காத்திடும்
வேலவா!
கூறு படப்பல கோடி யவுணரின்
கூட்டத்தைக்-கண்டு
கொக்கரித் தண்டங் குலுங்க நகைத்திடுஞ்
சேவலாய்!
மாறு படப்பல வேறு வடிவொடு
தோன்றுவான்-எங்கள்
வைரவி பெற்ற பெருங்கன லே,வடி
வேலவா! 3

வேலன் பாட்டு முற்றிற்று

உ

ஆய்க்குடி முருகன் பிள்ளைத் தமிழ்

ஸ்ரீமான் சிவராமலிங்கம் பிள்ளை

விநாயகர் காப்பு

வெண்பா

பிள்ளைக் கவியாம் பெரியபிர பந்தமதை
வெள்ளைக் கவியாய் விளம்புதற்கே—துள்ளுமத
வாரணத்தா னுன்னை வணங்குதுநல் வாக்கருளுங்
காரணத்தா லுள்ளங் கனிந்து. 1

பாடற் கினிமைதரும் பத்திக்கு வித்தாகும்
நாடற் கினிமைதரு நற்குகனைக்—கூடற்குப்
பங்கமிலா ஞானப் பரிசளிக்கும் பாரினிலே
சங்கரன்றன் பிள்ளைத் தமிழ். 2

அவையடக்கம்

பாலினீர் பிரித்துப் பருகும் புட்போல்
நூலி னுட்ப னுகரும் புலவர்கள்
மாலி னுக்கு மருகன் பிள்ளைத்தமி
ழாலின் னூலையன் பாகக் கையாள்வரே. 3

தேமேவு மாய்க்குடிவாழ் தேசிகன்பிள் ளைத்தமிழைப்
பாமேவு செந்தமிழாற் பாடவே—நாமேவும்
வாணியாள் வாலை மனோன்மணியா ளென்மனதில்
காணியாய் நின்றருள்வாள் காண். 4

ஆய்க்குடி முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்

காப்புச்செங் கீரையொடு கைத்தாலஞ் சப்பாணி
யார்ப்பமுத்தம் வாரானை யம்புலியே—பார்ப்பவளர்
சிற்றிற் சிறுபறைதேர் சேரும் பருவமுடன்
முற்றும்பத் தாகவரு முன்.

1. காப்புப் பருவம்

திருமால் வணக்கம்

தெய்வப் பிடியைக் குறமாதைச்
சேரும் பெருமா னயிற்பெருமான்
நீரா வினைதீர்த் தருள்புரியுஞ்
செவ்வேட் பெருமான் சிவபெருமான்
கைவைத் தெடுத்து முகத்தணைக்கக்
கௌரி முலைப்பா லமுதருந்திக்
களிப்பாய் ஆயர் குடிவாழுங்
கந்தப் பெருமான் றனைக்காக்க
மையிட் டழுத்தும் விழியுமையாள்
வாழ்த்துந் தமய னாகவந்த
வள்ளற் பெருமான் றிருவின்மண
வாளப் பெருமா னருட்பெருமான்
சைவத் துறைமே லோங்கிடத்தற்
காற்கும் பெருமான் சகப்பெருமான்
சத்து சித்தா னந்தமுறத்
தந்து வந்தாள் பெருமாளே. 1

சிவபெருமான் துதி

தினகர னனைய வொளிவளர் கருணை
செயமுன மருவு விடைபாகன்
சிவசம யமுமே பெருகவு மமணர்
திறமதை யொழியப் புரியோகன்
திருவடி பணிய வரகர வெனவே
துதிசெய வளரு மதிமோகன்
செகமுழு வதுமே புகழவு மமரர்
சிறைவிட வருவோ மெனுந்தியாகன்

மனமது வுருகி நினைபவ ரகமே
மருவிய சிவமா யுறைநீதன்
மருவிய கயிலை யிறையவ னெனவே
வளர்குரு ஞான மருள்நாதன்
மலைமக ளிமய குமரியை மருவி
மனமகிழ் வுறவாழ் மறைபோதன்
மருளினை யகல வருள்வது கடமை
மழவிடை யாயுன் சரணாமே. 2

சினமது பெருக வருமசு ரரையே
செயமுற வடிவேல் விடுவோனை
திடுதிடு வெனமுன் னவுணர்கள் பதறச்
செகமதி லமரே புரிவோனை
தினமயில் முதுகிற் பவனியும் வரவே
திருமலை வாயி லமர்வோனை
திருமரு கனுமாங் குறமகள் கொழுநன்
சிறியனைப் பாட வருள்வோனை
அனவர தனைமுன் னமரர்க ளுயவே
யருள்விட மமுதாய்க் கொளவேதா
னதுமிட றுறவே வமலையு முடனே
யதையமு தாகச் செயவேதான்
அருள்புரி கருணை யதுமிக வுதவி
யகமகிழ் வுறவே யதுவேளை
யறுமுக குமர சரவண பவனை
யாய்க்குடி வளர்முரு கையனைக் காக்கவே. 3

உமையவள் துதி

சிந்தா மணிக்கதிர் விரித்திலகு மேனியுஞ்
சித்திரத் தெழுத வொண்ணாச்
சிகரவரை போலிலகு திண்புயத் தழகுடன்
செம்பொற் பதக்க மார்புந்
தந்தா மரைக்கையுறு சதுர்வேத முறைமையுந்
தானோங்கு கல்வி வியனுந்
தானாய் விளங்கவரு கோனாகு மாய்க்குடிச்
சண்மு கவனைக் காக்கவே
செந்தா மரைத்தேவி யுன்றாள்கள் சதமெனச்
சேவிக்க வந்த செல்வி

திருவருளின் மகிமையா லருள்பெருகு கருணையால்
சேயேனை யிதுசு மயமே
வந்தா தரித்திடுவ துன்பார மலதினி
மறுவுதவி யில்லை யதனால்
மலையரையன் மகளான நிலைமையுறு முமைநினது
மலரடி யிறைஞ்சு வாமே. 4

திருமகள் துதி

திங்கட் குடையுஞ் செங்கோலுந்
திறமாய் நடத்துஞ் சீர்மையினால்
திருமால் மருகன் பெருங்கருணை
சிறந்த முகச்செந் தாமரையுஞ்
செங்கை யதனில் வடிவேலுஞ்
சேவற் கொடியுந் தான்பிடித்துச்
சீரா ராயர் குடிச்சுப்பிர
மண்யத் தெய்வந் தனைக்காக்க
மங்கைப் பருவ முதலாக
மாலை மணந்த தேவியென
வழங்கு மெண்ணான் கறந்தழைக்க
வையத் தொளிருந் திருமகளாய்த்
தங்குந் தயாள குணநிதியே
தவமே யுருவாய்த் தானிலகுந்
தகுதி யுடைய சௌந்தரியே
தமியே னுனது சரணாமே. 5

பராசக்தி துதி

ஆதியிரு ளந்தகா ரத்திலறி வசைவாகி
யதிலோசை யொளிவெளியுமாய்
அருளான விருண்டுவி லலியாய்ப்பெண் ணாணதா
யயனாகி யரியரனுமாய்
சோதியாய் விஞ்சையுப தேசித்த சத்தியாய்
சுதனாய் விநாயகனுமாய்
சுப்பிரமண் யக்கடவு ளாகியாய்க் குடிவளர்
தோன்றலைக் காத்திடுகவே
சாதிபல பேதமா யோதிவரு மக்களாய்
சரவசர வஸ்துமுதலாஞ்

சகமும் படைத்திலகு முத்தொழில் புரிந்துவரு
தற்பரைநீ யிதுவரையிலுஞ்
சேதியென் னாவெனச் சேமமா யென்றுனது
திருவாய் திறந்ததிலையே
சேயினைத் தாய்தள்ள நீதியோ நவிலுவாய்
சிற்பரா சக்தியுமையே. 6

நாமகள் துதி

திருமால் புகழ்மகள் செயமோங் கிடுமகள்
செந்தமிழ் கொண்டமகள்
செகமெச் சிடுமக ளருளுற் றிடுமகள்
தீர மிகுந்தமகள்
மருவிய மகளுமென் னாவினி லுறைமகள்
வாணியு மதுரகவி
மழைமா ரிகளென வேபொழி யருள்மொழி
மாமக ளைப்பணிவாம்
குருபர னாயருள் தருமக னாய்வளர்
குமரக் கடவுளனாங்
குகமெய்ப் பரமனென் னகமொத் திடவருள்
கோமான் சீமானாங்
கரும மறிந்திது சமயமெ னாமறை
கழறுந் தேசிகனாங்
கங்கை மிகுந்திடு மாயர் குடிவளர்
கந்தனைக் காத்திடவே.

பிரமன் துதி

அண்ட சராசர மெண்டிசை யாள
மந்தரர் முனிவோரும்
மசுரர் நிசாசரர் வசுதே வதைகளு
மன்பொடும் வந்தனமாய்த்
தெண்ட னிடும்பல தொண்டர் புகழ்ந்து
தினந்துதி செய்திடவே
சிவசுப் பிரமணி யனையாய்க் குடிவளர்
சேவல னைக்காக்க
பண்டய னைச்சிறை வைத்தவ னின்றொழில்
பரிந்து படைத்துடனே

பண்புகொ ளும்படி நண்பொடு மருவிய
பரிசும் பார்த்தவர்கள்
கண்டுநின் சன்னதி யண்டையில் வந்து
கசிந்து கசிந்துருகி
காத்திட வேகண் பார்த்திட வேயருள்
கவிகள் தழைத்திடவே. 8

வள்ளி தெய்வானை துதி

வள்ளிதெய் வானை மணவாளா
மாமயி லேறுங் குணவாளா
வானவர் போற்றுங் கோமானே
வையக மேத்துஞ் சீமானே
மெள்ளவு வந்தருள் குமரேசா
மேவின வர்க்கருள் பரமேசா
விகசித ரத்தின மணிவோனே
மேவலர் தமைவெலத் துணிவோனே
கள்ள மனத்தினர்க் ககல்வோனே
களங்க மிலாமறை புகல்வோனே
கங்கையி லூற்றிட வந்தோனே
கலிதீர்த் தருளது தந்தோனே
புள்ளிக் கலபத் திவர்வோனே
புண்ணிய மாந்துதி பகர்வோனே
புகழு மாய்க்குடி வளர்குமரா
பூவைய ரிருவரைக் காத்தருளே. 9

பலதேவர் துதி

கின்னரர் வயிரவ ரிந்திரர் நாரதர்
கிம்புரு டாதியருங்
கிருபை பொருந்து நவக்கிர காதிபர்
கெருடர்சித் தாதியரும்
வன்ன மிகுந்தரு ளுஞ்சத் தியர்களும்
வானவர் தானவரும்
மலரய னரனரி யிம்பர்க ளன்பர்கள்
மாமுனி வோர்களுமே
சொன்னல மிஞ்சிய சூரியர் சந்திரர்
துதிசொலு நால்வர்களும்

தும்பி முகன்குக னைம்பூ தத்தர்கள்
தொண்டர்க ளண்டர்களுங்
கன்னலின் முக்கனி யென்ன வருட்கவி
வாணரும் நாவலருங்
கருணை மிகுந்தரு ளாய்க்குடி முருகனைக்
காத்து முவந்திடவே. 10

குமரகுருபரன்றுதி

சரவண பவகுக வறுமுக குருபர
சண்முக னேகாக்க
தருண மறிந்துமுன் னருண கிரிக்கருள்
தற்பர னேகாக்க
பிரணவ முறைதனை யரனிட மோதிய
பெம்மா னேகாக்க
பேதைய ரிருவோர் தம்மை மணந்திடு
பெருமா னேகாக்க
அரவணை துயில்பவ னரிமரு மகனே
வறுமுக னேகாக்க
அந்தரர் கந்தரு வாதியர் போற்றிடு
மையனே நீகாக்க
சிரவண முறுமனு பூதியர் துதிசெய்
சேவல னேகாக்க
திருவள ராய்க்குடி முருகனைக் காத்தருள்
சின்மய குருபரனே. 11

2. செங்கீரைப் பருவம்

நினைத்தது முடித்திட வருத்திய குகக்கடவு
ளீங்காத வேதமுடிமேல்
நீலக் கலாபமயில் மிசையேறி னாயன்பர்
நெஞ்சமொரு குடிசையாக
மனத்தினி லிருத்தியு மமைத்தமது ரக்கவிகள்
வாயார வாழ்த்துமகிபர்
மங்காத பேரன்பு பொங்கிவரு மானந்த
மாகடலை நீந்தியென்றுஞ்
சினத்தினை விடுத்திடச் சாத்வீக நிலையினைத்
தெரிந்துமெஞ் ஞானவீட்டில்

சென்றுநின் றுண்டான சிவஞான போதனை
செப்புசற் குருவதாய்நற்
றினத்தினை மதித்தருள் வரத்தினை யளித்தவா
செங்கீரை யாடியருளே
திங்கள்முக முங்கருணை தங்குமாய்க் குடிமுருக
செங்கீரை யாடியருளே. 12

கானல்நீ ரெனுமுலக பாசபந் தத்திலே
கட்டுண்ட சீவரெனவுங்
கானவன் கண்ணியி லகப்பட்ட மான்போற்
கலங்கும்வா னோர்க்கிரங்கி
கூனலம் பிறையணி சடைக்கடவுள் விழியினிற்
குலவிவரு பொறியாறையுங்
கொண்டுகால் வன்னியுஞ் சரவணையி லிட்டிடக்
கோகனக மீதுதித்தே
பானல்வாய்க் குழவியா யறுமாதர் திருமுலைப்
பாலினை யருந்தியும்பின்
பசியடங் காதழப் பார்வதி யெடுத்தினிய
பாலினை யருந்தவமுதத்
தேனுண் டுதைந்தருட் சிறுமுறுவல் கொண்டவா
செங்கீரை யாடியருளே
சித்திர மிகுத்திடு மாயர்குடிச் செல்வனே
செங்கீரை யாடியருளே. 13

பரவவரு திருவடியர் புகழ்பெருகு மகிமையும்
பாவாண ரோதும் வியனும்
பங்கயந் தன்னிலுறை செங்கணன் மருகனே
பாலசிவ சுப்பிர மண்யா
புரவலர்கள் திறமிகுதி யுளவசுரர் கிளையறப்
போரில்வெல வந்த புதல்வா
புள்ளிமயில் வாகனக் கடவுளென வள்ளியைப்
புணரவே சென்ற மகிபா
சரவசர வஸ்துவைத் தான்படைத் தேழுலகு
தான்போற்ற வருளு மதிபா
சரவண பவாவெனப் பலர்கள்துதி யோங்கவே
தான்வ ளர்சக நாயகா

சிரவண மிகுந்துமறை யுணரவருள் சித்தனே
செங்கீரை யாடி யருளே
தெங்குகள் நெருங்குமாய்க் குடிவளரு முருகனே
செங்கீரை யாடி யருளே. 14

ஆதிநா யகனெனவு மோதிய தபோதனர்க்
கத்துவித மானந்தமாய்
ஆவியுடல் பொருளுனக் கற்பணம தாகவரு
மன்பருக் கனுகூலமாய்
சோதிநா யகனல்ல சாதிநா யகனெனத்
தோன்றுமயில் வாகனனுமாய்
சூட்சாதி சூட்சமாய்ச் சொரூபஞா னம்பரவு
சுகானந்த நிலையுமாகி
வாதிநா யகனெனவும் வாதிக்க வருகின்ற
வல்வழக் கென்னநவில்வாய்
மலையரசன் மகளான குமரியருள் வாய்பதில்
வளர்கருணை கொண்டுவந்து
சேதியென் னாவெனக் கேட்டுதவு சிறுவனே
செங்கீரை யாடியருளே.
தெண்டனிடு தொண்டர்புகழ் கொண்டதாய்க் குடிமுருக
செங்கீரை யாடியருளே. 15

முந்தைநற் சரவணப் பொய்கையினி லாறுபொறி
முக்கணன் விழிக்க ணுற்று
முகமாறு குழவியா யறுமாதர் பாலுண்டு
மும்மல மகன்றி டாமல்
நொந்துநொந் தேயழக் கடைவாயின் னமுதொழுக
நுட்பமது கண்டு நொடியில்
நுதல்விழிகள் சுழியவரு மதலையே யென்றுபால்
நுகருவா யென்ற ணைக்க
தந்தைதா யிவர்கருணை கொண்டுமோ ருருவதாய்த்
தானு வகையாய் மடியினில்
தானுதைந் தேமுறுவல் கண்டிடவ் விருவருந்
தாலாட்டி வோராட் டியே
சிந்தையா னதுபொங்க வந்துவளர் கந்தனே
செங்கீரை யாடி யருளே
சிந்துரத் திலதமிடு மாயர்குடி வேலனே
செங்கீரை யாடி யருளே. 16

நீறேறு திருமேனி வேல்விழிகள் குழையாட
நித்திலச் சுட்டி யாட
நீண்டபுய வலியாட வாண்டகையுன் மார்பிலணி
நீலப் பதக்க மாடச்
சோறேறு மனவலியர் துன்பமது தானாடத்
துலங்குபூ ணூலு மாட
தொண்டர்களு நின்றாட வண்டர்புகழ் கொண்டாட
சுடர்ஞான வொளியு மாட
யேறேறு பவனாட மயிலாடச் சேவலு
மிசைந்த காவலரு மாட
யெந்தையா டத்தனது தந்தையா டத்தினமு
மிசைவா யரம்பை ரம்பை யாடச்
சேறேறு நிலவளஞ் செறியுமாய்க் குடிமுருக
செங்கீரை யாடி யருளே
திமிரமல மகலவருள் சிவசுப்பிர மண்யனே
செங்கீரை யாடி யருளே. 17

ஒருகொம் பொடித்தெழுதி வைத்தவர்க் கிளவலாய்
யோங்குபுகழ் கொண்ட குமரா
ஒன்னலரை மாய்த்தமர ரின்னலது தீர்த்தின்ப
முறவருள் புரிந்த முருகா
இருகொம் புடைத்தான மாதர்கண் சிக்கவே
யெங்கும்விளை யாடு மதிபா
யீராறு கையுமுன் னோராறு வதனமு
மிலங்கவரு மயில் வாகனா
அருகொன் பதாமணி யழுத்தியபொற் சுட்டியு
மழகான தண்டை கொலுசும்
அரும்புஞ் சிலம்பினொலி யார்த்திடவும் விளையாடும்
மையனாய் வந்த மகிபா
திருகுகொம் புடையசெம் மான்வள்ளி கணவனே
செங்கீரை யாடி யருளே
சிந்தனை தவிர்த்தருளு மாய்க்குடிவாழ் முருகனே
செங்கீரை யாடி யருளே. 18

சந்தம்

சிந்தித் திடுபவர் பந்தத் தையுமிகல்
செய்யும் வேலவனே

தீரத் தொடுவளர் வீரத் தொடுவரு
தெய்வ சிகாமணியே
சந்தித் தருள்பிர பந்தக் கவியது
தந்தருள் சண்முகனே
தானவர் வானவ ராதியர் புகழும்
தனயா தற்பரனே
முந்திக் கனியுண வந்தற் புதமொடு
முன்னே சென்றவனே
முக்கண னுக்கொரு சற்குண வானாய்
முறுவல் புரிந்தவனே
சிந்துத் துதிசொல முந்தி வருங்குக
செங்கோ செங்கீரை
தெங்குநெ ருங்குமாய்க் குடிவாழ் முருகா
செங்கோ செங்கீரை. 19

தண்டைக் காலுங் கிண்கிணி யொலியோய்
சாற்றுக செங்கீரை
சரவண பவகுக வறுமுக குருபர
சாற்றுக செங்கீரை
பண்டைப் புலவர்கள் கொண்டுற் றிடுமொழி
பகர்வாய் செங்கீரை
பத்தி மிகுந்தவர் சித்தத் துறைவோய்
பகர்வாய் செங்கீரை
கண்டுற் றிடுமொழி தந்தக் கரையொடு
கழறுக செங்கீரை
கானக வேடுவர் குறமகள் கணவா
கழறுக செங்கீரை
செண்டினை யொத்த தனத்தியர் நாயகா
செங்கோ செங்கீரை
தென்றல் மிகுந்தரு ளாய்க்குடி முருகா
செங்கோ செங்கீரை. 20

குமரக் குருபர சிகரிக் கிறைவா
கூறுக செங்கீரை
கோமளை யாள்சுத னாகிய குமரா
கூறுக செங்கீரை

தமரக் கடல்விட முண்டவன் சுதனே
 சாற்றுக செங்கீரை
சண்முக மாகிய கண்ணின் மணியே
 சாற்றுக செங்கீரை
சமரத் தினில்வடி வேல்விட் டவனே
 சாற்றுக செங்கீரை
சஞ்சல மகலவு வந்தருள் பவனே
 சாற்றுக செங்கீரை
திமிர மலக்கட் டவிழ வருங்குக
 செங்கோ செங்கீரை
தென்றல் வலங்கொளு மாய்க்குடி முருகா
 செங்கோ செங்கீரை. 21

3. தாலப் பருவம்

நித்தம் பணிவோ ருள்ளமதி
 னிறைந்த விளக்கே யருள்விளக்கே
நிமல விளக்கே மெஞ்ஞான
 நெறிதந் திடுநன் னலைவிளக்கே
சித்தத் திருளை யகற்றுஞ்சிவ
 போக விளக்கே திருவிளக்கே
செகமெய் விளக்கே யானந்தந்
 தேக்கும் விளக்கே பூரணமாஞ்
சுத்த விளக்கே சுகவிளக்கே
 துரிய விளக்கே பிரமமெனுஞ்
சொரூப விளக்கே சுழிமுனையிற்
 றோன்றும் விளக்கே யெந்நாளும்
அத்தர்க் கருமைப் பொருள்விளக்கே
 அமலா தாலோ தாலேலோ
அன்பர் குடிகொள் ளாய்க்குடிவா
 ழரசே தாலோ தாலேலோ. 22

கொண்டல் மருவுங் குணமணியோ
 குணத்திற் சிறந்த குலமணியோ
கூடு மடியார்க் கின்பமெலாங்
 கொடுக்கு மணியோ சுழிமுனையிற்

கண்ட மணியோ ஆனந்தக்
 கரும்பா மணியோ கதிமணியோ
கலியைத் தவிர்த்தாட் கொண்டருளுங்
 கருணை மணியோ தினைமாவை
யுண்ட மணியோ வுண்மைமறை
 யுரைக்கு மணியோ மதுரகவிக்
குகந்த மணியோ வடியருளத்
 துறையு மணியோ முன்னாளில்
அண்ட மளந்தோன் றன்மருகா
 அறுமா முகனே தாலேலோ
அடியார் துதிசெய் யாய்க்குடிவா
 ழரசே தாலோ தாலேலோ. 23

செம்பொற் சிலையோ வலதுமணித்
 திரளோ திரளிற்றெளித்தெடுத்த
சிலம்போ சிலம்பிற் றிகழ்மணியோ
 ....
பைம்பொற் கமலத் தாயுளத்துட்
 படிந்து சிவந்து படர்மணியோ
பரமன் றிருநேத் திரத்துதித்துப்
 பாரில் விளங்கும் பரமணியோ
தம்பொற் பாதம் பணிவோர்கள்
 தமக்குட் செறிந்த தவமணியோ
சத்து சித்தா னந்தமெனத்
 தயங்கு மணியோ அறியேனே
அம்பொற் குவட்டைக் குடைபிடித்த
 வரியோன் மருகா தாலேலோ
அன்பர் பெருகு மாயர்குடிக்
 கரசே தாலோ தாலேலோ. 24

சிந்தா குலத்துக் கொருமருந்தே
 தேவர் புகழ்சே னாபதியே
தித்திக் குஞ்செந் தமிழ்த்தேனே
 திகழ்பா வலருக் கருள்விருந்தே
தந்தா யமுதந் தானருந்தச்
 சத்தா யுதித்த தனிமுதலே

சதுர்வே தத்தி லுண்மைதனைத்
தானாய்க் காட்டுஞ் சண்முகனே
வந்தா தரிக்குந் துணையாக
மயில்வா கனத்தி லேறிமுனம்
வள்ளி தெய்வ யானையொடு
மகிழ வரும்வே லாயுதனே
செந்தா மரைத்தே னெனத்தமிழைச்
செப்பும் வாயாய் தாலேலோ
தென்றல் வலங்கொள் ளாய்க்குடிவாழ்
செல்வா தாலோ தாலேலோ. 25

பண்டைக் கொடிய விருவினையின்
பயனால் மாயை யினிலுதித்து
பாரில் வந்த நாள்முதலாய்
பாழாய் நாளை வீண்போக்கி
கொண்டத் துயராங் கடல்மூழ்கிக்
குழறி வுளறி யேதிரிந்து
கூடு மதியைக் காமமெனக்
கோரும் பாம்பு தான்விழுங்கத்
தொண்டத் தொகையிற் சேராத
சுரும்ப னெனினு மாதரிப்பாய்
தோன்றாத் துணையாய் முன்னுவந்து
சுதனைக் காத்தல் கடமையன்றோ
தண்டை யணியுந் திருத்தாளாய்
தாலோ தாலோ தாலேலோ
சங்கு முழங்கு மாயர்குடித்
தலைவா தாலோ தாலேலோ. 26

சங்குக் குழையி லணிவயிரந்
தளத மென்னப் பவழவிதழ்
தானா யிலங்க மரகதப்பச்
சையுமார் பதக்க முந்துலங்க
தங்கத் தகட்டிற் பொதிந்த ரத்தினத்
தரளம் விளங்க வரைஞாணுந்
தண்டைச் சிலம்புங் கலகலெனத்
தாதி மாரம் பலங்கடொறும்

அங்க ணேறி விளையாடி
யலைந்து திரிந்து தானும்வந்திங்
கழகாந் தொட்டி லதிற்கிடந்து
மயரவு றங்கா யறுமுகனே
செங்க ணுடையோன் றிருமருகா
தேவர்க் கரசே தாலேலோ
திருவாழ்ந் துறையு மாயர்குடிச்
செல்வா தாலோ தாலேலோ. 27

திங்கட் கமல முகமதியே
தெய்வ யானைக் கதிபதியே
தீங்கு புரியாப் பசுபதியே
செந்த மிழ்ப்பா வலர்மதியே
கங்கை வளஞ்சூழ் நிலக்கரும்பே
கற்கண் டேமா மலரரும்பே
தகனர் புகழும் கற்பகமே
கவிஞர் புகலுஞ் சொற்சுகமே
மங்கை யுமையா ளின்சுதனே
மறையின் முடிவி லச்சுதனே
மாலா யுற்றோன் றன்மருகா
மயில்வா கனத்தில் வருமுருகா
செங்கை யினில்வேல் கொண்டவனே
சேவல் பிடித்தோய் தாலேலோ
தேவர் புகழு மாயர்குடிச்
செல்வா தாலோ தாலேலோ. 28

வேறு

பத்திநிலை நின்றுதான் பணியுமெய் யடியவர்
பாவம தெலாமகற்றிப்
பரிபால னஞ்செயு முரிமையா னதுகண்டு
பத்தனுனை யிச்சித்துநான்
சித்திதரு தென்பரங் கிரிபழனி சோலைமலை
செந்திலம் பதியேரகந்
திருவா்வி னன்குடி சுவாமிமலை திருமலை
சென்றுகுன் றாடலுடனே

சத்திசிவ மொத்திடவு மெத்ததியு மருள்தருந்
தயாளகுண முள்ளவியனுஞ்
சத்துருசம் மாரனென வெற்றிபெறு வீரமுந்
தற்காக்கு கின்றசெயலுந்
தித்திக்கு மஞ்செழுத் தாறெழுத் தாய்வருஞ்
செல்வ தாலாட்டியருளே
சிம்மா சனத்திலுறு பெம்மானா மாய்க்குடிச்
சிறுவ தாலாட்டியருளே. 29

வேறு

அண்டர் புகழ்ந்து வணங்கவ ரம்பைய
ரானவர் நடனமிட
அன்புட நாரதர் வீணை பயின்றிட
வந்தண ராசிசொலக்
கண்ட தபோதனர் முனிவரர் களுமது
ரக்கவி தானோதக்
கணிகையர் சூழ்ந்து மருங்கினில் நின்றுகா
ளாஞ் சிகையேந்திடவே
தெண்டமெ னத்திரி புண்டர மேவிய
சித்தர்கள் பத்திசெயச்
செயசெய வெனமணி யசைய முழக்கொலி
சேண்புக மெய்யடியர்
தண்டமிழ் மாலை புனைந்து வளர்ந்திடு
சண்முகா தாலேலோ
தருவள ராய்க்குடி முருகக் குருபரா
தாலோ தாலேலோ. 30

மதனனு பவமே பெறவனு தினமே
வள்ளியின் மணவாளா
வரமருள் குகனே யரனவன் மகனே
மாமல ரணிதோளா
நிதமதி சயமே யுறவருள் செயமே
நேருற வருகுமரா
நிருதர்கள் கலகா அழகிய திலகா
நிபுணர்கள் புகழ்தீரா

சுதனென மயில்மீ திதமொடு வலம்வரு
சொரூபஞா னச்சுடரே
சுரர்துதி சொலவென் மனதிடர் செலவே
தோன்றிடு நற்றுணையே
சதமகன் மருகா வரகர முருகா
தாலோ தாலேலோ
தண்டமி ழோங்கிடு மாய்க்குடி முருகா
தாலோ தாலேலோ. 31

4. சப்பாணிப் பருவம்

அடைக்கல மெனச்சுரர்க ளசுராதி பகையுறவு
மஞ்சலி லுவந்துவந்து
அந்தகா ரத்திருள கன்றுபுற மேகிடவா
றெழுத்ததனை உன்னிப்
படைக்கல மிதாமெனப் பத்திநிலை நின்றாசைப்
பசாசைத் துரத்திவிட்டுப்
பரமகுரு பரனருளி னுபதேச வழிசென்று
பாதபங் கயம்வணங்கி
இடைக்கலப் பொருளாக வுடலாவி பொருள்மூன்று
மெந்தைநிற் கர்ப்பணமதா
யீந்துநைந் துருகிமெஞ் ஞானவொளி கண்டிருந்
தேகாந்த யோகமுற்றுச்
சடைக்கடவு ணின்கருணை கொண்டுய்ய வும்பரம
சப்பாணி கொட்டியருளே
தண்டமிழ் விளங்கிடு மாய்க்குடிக் குமரனே
சப்பாணி கொட்டியருளே. 32

நான்மறையி னங்கத்தி னுட்பொருள் கவர்ந்தினிய
நற்றமிழி னடிகள்பெயர
நற்சாது சங்கத்த ருற்சாக மேபெற
நளினமல ரடிகள்பெயர
நூல்முறை யுணர்ந்தகவி வாணர்மது ரக்கவி
நுவலுமவ ரடிகள்பெயர
நுண்ணிடை மடக்கொடியர் கண்ணிடை மயங்கியவர்
நோக்குமவ ரடிகள்பெயர

கான்முறை யடக்கியருள் கண்டுநட னங்களின்
காக்ஷியி னாக்ஷிபெயர
கானகக் குறமகள் தெய்வானை யடிபெயர
கைப்பாணி யடிகள்பெயரத்
தானுமறை யதையுணர்ந் தோதிவரு குமரனே
சப்பாணி கொட்டியருளே
சந்தத் திருப்புகழ் விளங்குமாய்க் குடிமுருக
சப்பாணி கொட்டியருளே. 33

பாரோடு மீரேழு லோகமுந் தாங்கிவரு
பணிராச ராசமகுடப்
பந்தியா னதுபெயரத் தந்தியெட் டும்பெயரப்
பவளவெண் குடைகள்பெயரச்
சூரோடு மசுரரடி யும்பெயர மாருதச்
சுழல்காற்றி னடிகள்பெயரத்
தோன்றும்வா ரிதிபெயரத் தும்புருவர் நாரதர்
தொல்மலைக் கரசுபெயர
நீரோடு மாகாய கங்கைமக ளடிபெயர
நீலமயி லடிகள்பெயர
நீங்காத குறவள்ளி தெய்வானை யடிபெயர
நேமியோ னடிகள்பெயர
தாரோடு நூல்பெயரத் தன்னிருகை சேர்த்துநீ
சப்பாணி கொட்டியருளே
சந்ததம் புகழ்பெருகு மாயர்குடி வேலனே
சப்பாணி கொட்டியருளே. 34

மெய்வைத்த பரிபூர ணக்கிரண மிளிரவே
மெஞ்ஞானக் கதிரொளிரவே
விண்ணவர்க் குமுதுதவு பண்ணவர்க் கன்புகூர்
வேலனே விமலமணியே
பொய்வைத்த வஞ்சக நெஞ்சினர் களும்புகழ்
பூம்புன லாடுமடையர்
பொருளாசை யதுகொண்டு மருளாசை யதுகண்டு
புலையாடு கின்றகடையர்
கைவைத் தழைத்துவந் துபசார மொழிபேசிக்
கைவசம துற்றகிளிபோற்

கைக்காசி னைப்பறித் துட்கார வைத்திடுங்
கணிகையர்கள் விரகமூட்டுஞ்
சையோக முற்றிடா தருள்புரியு மெய்யனே
சப்பாணி கொட்டியருளே
சங்கடமெ லாந்தவிர்த் தருளுமாய்க் குடிமுருக
சப்பாணி கொட்டியருளே. 35

ஏழைத் திறங்கொண்ட வாழைக் குலஞ்சாடி
யிகல்பூக மடல்கள்கிழிய
எருதுகா லடிபடவு முழுசாலி யும்விளைய
யிப்பியீன் றுகுத்தமுத்தை
வாழைக் குலைக்கனிகள் மாமயக் கங்கொள
வளருமஞ் சளுமிஞ்சியும்
மால்நிறங் கொள்பச்சை மேனிமுத் துஞ்சொரிய
வன்பரவை யலையுமதிர
கோழைப் படாச்செல்வ மேழியர்கள் கையுறக்
குபேரரா யன்புமுதிர
கொண்டல்முத் துஞ்சொரிய விண்டனத் தும்பெருகு
குமரியின கர்க்குவடபால்
தாழைக் குலைப்பூநெ ருங்குமாய்க் குடிமுருக
சப்பாணி கொட்டியருளே
சாற்றிடு மருணகிரி போற்றிட வருங்குகா
சப்பாணி கொட்டியருளே. 36

கடவாய் கிழித்தழுத குரலோசை செவிபுகக்
கண்டுவெண் ணிலாவிரிப்பக்
காதிலிடு வயிரமென வேமுறுவல் காட்டிடக்
கருணைகூர்ந் தோடிவந்து
மடமாது பார்வதியின் முலையமுத மூட்டவே
வாய்மடித் தேதுடித்து
வயிறுநிமி ரப்பருகி விளையா டிடச்சரவ
ணையருகில் முக்கண்ணனும்
அடவா யெடுத்தியென வம்மைகை சேர்த்திட
வப்பா வருத்தியரசே
ஆனைமுக வற்கிளைய குகனையத் தந்தைமடி
யதனிற் கிடத்திவிட்டுத்

தடமா டிடத்தேவி யிடமேவி டப்பரம
சப்பாணி கொட்டியருளே
சந்தத் திருப்புகழ் விளங்குமாய்க் குடிமுருக
சப்பாணி கொட்டியருளே. 37

வேறு

பவளக் காடுஞ் செழுங்கனியும்
பன்னீ ருடன்சந் தனமிசையும்
பகர்செண் பகப்பூ வாதிமணம்
பரிவா யெங்கும் பரிமளிக்கக்
குவளை மலர்கண் சிவப்பவந்து
கொடுக்க முலைப்பா லமுதருந்திக்
குலுங்க நகைத்து விளையாடிக்
குலவி யுலவி வரும்வேளை
துவளும் புழுதி மேனியதைத்
துடைத்து வாச நீராட்டிச்
சுடர்வா ணுதலிற் றிலதமிட்டுத்
தொட்டி லிட்டுத் தாலாட்டித்
தவள நிறத்தா னாயுதித்தோய்
சப்பா ணியுமே கொட்டுகவே
தருக்கள் சூழாய்க் குடிமுருகா
சப்பா ணியுமே கொட்டுகவே.

காசி னாசைப் பேய்பிடித்துக்
காம விடனா கப்பகுவாய்
கடக்க மயங்குந் தேரையெனக்
கலங்கி மயங்கிப் பரதவித்துப்
பேசும் வழியொன் றில்லாமற்
பெருமூச் சிட்டுப் போதமற்றுப்
பிரியா நிழல்போற் பின்தொடர்ந்தும்
பிரிய மாக முன்னம்வரும்
வேசை யவர்தன் விரகமுற்று
வீணாட் கழிக்கும் வெறுவியனை
விரைவா யுன்மேல் மதுரகவி
விளம்ப வேண்டும் விடைபுரிந்துன்

தாச னெனையாண் டருள்முருகா
சப்பா ணியுமே கொட்டுகவே
தருவா ழாயர் குடிக்கரசே
சப்பா ணியுமே கொட்டுகவே. 39

வேறு

இந்திரன் வந்து புகழ்ந்து புகழ்ந்து
மிறைஞ்சு மலர்த்தாளா
யென்று முனிந்து சிவந்து சிவந்து
மிகல்புரி கின்ற விறற்றோளா
மந்திர மஞ்சு நினைந்து நினைந்து
மகிழ்ந்திட வந்த வடிவேலா
மங்கையர் சொந்த விருந்து விருந்தென
மருவிய புகழுள விறைபாலா
சுந்தர மிஞ்சு மதன்கணை யைந்து
துரந்து புகுந்த கிரிவாசா
சொந்தனை யன்பு துணிந்து துணிந்து
தொடர்ந்திட வந்திடு முருகேசா
குந்த மரிந்தவன் மருகா முருகா
கொட்டுக சப்பாணி
கொங்கு பொழிந்திடு மாயர் குடிக்குகா
கொட்டுக சப்பாணி. 40

சங்கர னுங்கௌ மாரியும் புகழும்
சரவண பவகுகனே
தண்டமிழ் மாலை புனைந்திட வந்தருள்
சண்முக குருபரனே
இங்கரி யோன்மரு கோனாய் வந்திங்
கிலகிய கதிர்வேலா
இந்திரன் மகளை யுகந்து மணந்திட
வேகிய குமரேசா
ஐங்கர னுக்கிளை யவனா யன்பரை
யாதரித் தருள்குகனே
அசுரரை முடிவுற விடுபடை வேலவா
வமரர்கள் புகழ்குருவே

கொங்கு பொலிந்தரு ளாயர் குடிக்குகா
கொட்டுக சப்பாணி
குறமக ளைப்புணர் திறமுள வித்தகா
கொட்டுக சப்பாணி. 41

5. முத்தப் பருவம்

கானஞ் செறிசோலை யில்வளருங்
கழையில் வெடித்த மணிதனக்குங்
கடுவா ரரவ மணிதனக்குங்
கரியின் மருப்பில் விளைமணிக்குந்
தேனா ரமுத மெனப்பொங்குந்
திருப்பாற் கடலில் வலம்புரிகள்
திரைச்சூ லாகி யீன்றெடுத்த
செய்ய மணிக்கும் விலையுண்டு
வானோ ரரசன் வாகனத்தில்
வருநல் மணிக்கும் விலையுண்டு
மதுரம் பொலியு முனதுமுத்த
மணியை மதிக்க விலையுண்டோ
மோனா னந்த வமுதருந்து
முருகா முத்தந் தந்தருளே
முருகார்ந் திலங்கு மாயர்குடி
முதல்வா முத்தந் தந்தருளே. 42

உவக்கு நெல்லி யங்கனியே
வுவட்டா தளிக்குந் தமிழ்முனியே
ஓவா துதவுங் கற்பகமே
வுருகு மனத்தற் கற்பகமே
நிவக்கும் பொருப்புக் கரசேநன்
னீலோற் பலமே மாதளையே
நீங்கா தருண கிரிதுதியை
நிதமு மறக்காப் பசுங்கிளியே
தவக்குஞ் சரமே சிவக்கொழுந்தே
தண்டா மரையே நற்கரும்பே
தாது விரியாப் பூமணமே
தண்டே னுண்ட தனிமுதலே

சிவக்கும் பவள விதழ்வாயாய்
திருவாய் முத்தந் தருகவே
திருவு மகலா வாயர்குடித்
தேவே முத்தந் தருகவே. 43

நித்தங் கமழ்பன் னீராட்டி
நீல விழிக்கு மையுமிட்டு
நெற்றி யதனிற் றிலதமிட்டு
நிமலி மகிழ்ந்து கலன்பூட்டி
அத்த நினைப்பொற் றொட்டிலிட்டு
அப்பா வரசே யெனத்துதித்து
அம்மை தாலாட் டிடவைய
னதனைக் கண்டு முறுவல்செய்து
சித்தத் தினிக்குஞ் சிவபோகந்
திகழுந் தேவா ரப்பண்ணுந்
திருவா சகமுந் திருப்புகழுஞ்
செப்பச் சைவ வேளாளர்
முத்தம் பெறவே வருள்புரியு
முதல்வா முத்தந் தருகவே
முமல மகற்று மாய்க்குடிவாழ்
முருகா முத்தந் தருகவே. 44

வழுவி லாத தமிழ்ப்புலவர்
வாழ்த்துந் துணைத்தாட் கிருமுத்தம்
வளருங் கணைக்கால் முழந்தாட்கு
மார்பி னுக்கு மெழுமுத்தம்
பழுதி லாத வுடைதனக்கும்
பகர்பொன் னூற்கும் பத்துமுத்தம்
பருத்த தொந்தி கந்தரமும்
பனிமா மலர்க்கைக் கெட்டுமுத்தம்
எழுத வரிய சிரமாலைக்
கிருபத் தைந்து முத்தமென
வெடுத்துக் கோர்த்து கலன்பூட்டி
யிசையப் பொருந்துந் திருமேனி
முழுதுந் தாயார் முத்தமிட
முளைத்தோய் முத்தந் தந்தருளே
மும்மல மகற்று மாயர்குடி
முதல்வா முத்தந் தந்தருளே. 45

செழியன் புகழச் சமணிருளைத்
தீரத் தொலைத்துத் தீப்பிணியைத்
தீர்த்து வைத்துச் சிவசமயஞ்
சேர வரசன் றிகிலடையப்
பொழியுந் தமிழி னழகொழுகப்
பூவி லூமைப் பெண்பாட
பொன்னின் முத்துச் சிவிகையுற
புகழ்சம் பந்தப் பெருமானாய்
வழியுந் தேனைப் பொலிமதுரை
வளர் சொக்கேசர் மகனாக
வந்து பிறந்து மலைக்கரசாய்
வள்ளி தெய்வா னையுமணந்த
மொழிமெய் யாக வேல்பிடித்த
முருகா முத்தந் தருகவே
முருகார்ந் திலங்கு மாய்க்குடிவாழ்
முதல்வா முத்தந் தருகவே 46

வேறு

சத்திவடி வேல்கொண்டு சூரரையு வென்றமரர்
தஞ்சிறை தவிர்த்ததுண்டு
சஞ்சலமி லாதுனது செந்தமிழை யருணகிரி
சாற்றவருள் செய்ததுண்டு
பத்திவலை யுற்றவடி யார்தமது நெஞ்சமே
பதியா யிருத்தலுண்டு
பரமனார் தவமுதிர்ந் தறுமுகக் குமரனாய்ப்
பாரினி லுதித்ததுண்டு
நித்தியமும் வள்ளிதெய் வானையொடு நாளுநீ
நேயமாய் வாழ்வதுண்டு
நீங்காத வானந்த முற்றமெஞ் ஞானியரும்
நிதமுனைப் பணிவதுண்டு
முத்தியின் பந்தருவ துண்டுமத னால்வந்து
முத்த மளித்தருள்வையே
முருகவிழ் மலர்ச்சோலை சூழுமாய்க் குடிமுருகா
முத்த மளித்தருள்வையே. 47

பிறவிசா கரமது மெய்யன்று பொய்யெனப்
பேசுமறை கேட்டுமறியாப்

பேதைமதி கொண்டுனது பாதமே வையையானும்
பெற்றிங்கு வுய்குவேனோ
அறவினை யதுசெயப் பொருளுண்டு மோயிலை
யப்பாவி யானவென்னை
ஆசைப் பெருங்கலியில் மூழ்கவைத தாயிதுவு
மநியாய மநியாயமே
துறவியா னவருறவு சற்றேனு மில்லாத
துற்சனர்க ணேசமுறவே
தொந்தவினை யின்பயனை யீய்ந்தவனை நோகுந்
துரும்பநா னென்செய்குவேன்
முறமைநீ தியுமிதா முன்வந்து சொல்குகா
முத்த மளித்தருள்வையே
முருகவிழ் மலர்ச்சோலை சூழுமாய்க் குடிமுருகா
முத்த மளித்தருள்வையே. 48

பரவைநீ ருண்டமுனி வர்க்கருளு மகிமையும்
பணியுமெய் யடியர்புகழும்
பன்னிரு கரக்கடவு ளென்னவரு பெருமையும்
பஞ்சலக்ஷண வுரிமையும்
அரகர வெனச்சுரர்க ளாசிசொலு மாக்ஷிய
மரம்பையர்செய் நடனவியனும்
அமரரொடு மின்புற வருங்கருணை யாளனென
வாக்ஷிபுரி காக்ஷிநலனும்
சிரவண மிகுந்தருள் பிரணவப் பொருளினைச்
செப்புமுப தேசநிலையுஞ்
செழுங்கனி யுணச்சென்று செகமுழுது மொருநொடி
செல்லுமுன் வந்தசெயலும்
முரகர னுவந்தரு ளோங்குமவன் மருகனே
முத்த மளித்தருள்வையே
முருகவிழ் மலர்ச்சோலை செறியுமாய்க் குடிமுருக
முத்த மளித்தருள்வையே. 49

சந்தம்

பத்தி நினைத்தவர் சித்தம துற்றருள்
பண்பா கண்பாருன்
பக்க மிருத்தி வருத்து மகத்துவ
பக்குவ மொக்காதோ

புத்தி வரட்டு மெனப்புகல் காட்டுதல்
போதாதே யிதுவுன்
புத்திர ருக்கு மயக்கம் வரச்செயல்
பூபதி நிற்கழகா
சித்திய தெட்டும் வருத்தி யளித்தருள்
சிற்பர மப்போதா
சிட்டரை மெத்த மிரட்டி யழைப்பது
சித்ரவி சித்திரமோ
முத்தி யளித்தரு ளாய்க்குடி முருகா
முத்த மளித்தருளே
முத்தொழில் கற்ற சமர்த்தா முருகா
முத்த மளித்தருளே. 50

முத்தே முத்தில் முதலா மணியே
முத்தந் தந்தருளே
முத்தொழி லுக்கு மதிபா குகனே
முத்தந் தந்தருளே
முத்திக் கொருவழி காட்டிடு முதல்வா
முத்தந் தந்தருளே
முக்கண னுக்கு விழிப்பொறி யானோய்
முத்தந் தந்தருளே
முத்தர் தனக்கருள் சித்தா யருள்வோய்
முத்தந் தந்தருளே
மூல பலத்தைத் தொலைத்தவன் மருகா
முத்தந் தந்தருளே
முத்தலை வேலா யுதமணி வோனே
முத்தந் தந்தருளே
முருகலர் சோலை சூழாய்க் குடிவேல்
முத்தந் தந்தருளே. 51

சுருதி மெய்க்கும் புகழ் பெருக்குஞ்
சொரூபன் முத்தந் தருகவே
துற்கு ணத்தின் சமண ழிக்குந்
தோன்றல் முத்தந் தருகவே
பருவ ரைத்திண் புயமி குத்த
பரமன் முத்தந் தருகவே

பனிம லர்ச்செஞ் சடைய னான
பண்பன் முத்தந் தருகவே
கருதி வைத்த பொருள ளிக்குங்
கந்தன் முத்தந் தருகவே
களிமி குத்த வள்ளி தெய்வை
கணவன் முத்தந் தருகவே
திருவு றையாய்க் குடி வளருஞ்
செல்வன் முத்தந் தருகவே
சிவன் விழிக்குட் பொறியாய் வந்த
சிறுவன் முத்தந் தருகவே. 52

6. வருகைப் பருவம்

கற்றோ ருளத்துட் குடியிருக்குங்
கலையே வருக மெஞ்ஞானக்
கடலே வருக வள்ளிதெய்வை
கணவா வருக வானந்த
முற்றா ரறிவில் முளைத்தெழும்பே
ரொளியே வருக மலமூன்று
மொழித்தே நல்ல பத்திதரு
மொருவா வருக திருவருளைப்
பெற்றார்க் கருளும் பேரின்பப்
பெருக்கே வருக அடியர்பெறும்
பேறே வருக சிவபெருமான்
பிள்ளாய் வருக பாவலர்சொல்
வற்றாத் தமிழின் மொழிபகரும்
வாயாய் வருக வருகவே
மலம தகற்று மாயர்குடி
வடிவே லவனே வருகவே. 53

அய்யா வருக வாறுமுகத்
தரசே வருக வருள்புரியு
மமலா வருக வுதித்தெழும்பே
ரறிவே வருக பன்னிரண்டு
கையா வருக காருண்யக்
கடலே வருக செந்திலமர்

கந்தா வருக வெனதிருகண்
மணியே வருக காத்தருளு
மெய்யா வருக விமலசிகா
மணியே வருக மெஞ்ஞான
விளக்கே வருக பத்திக்கு
வித்தே வருக விருவிழிக்கு
மையார் வள்ளி தெய்வானை
மணாளா வருக வருகவே
மலம தகற்று மாயர்குடி
வாழ்வே வருக வருகவே. 54

கந்தா வருக தமிழ்மதுரக்
கவியே வருக வுமையீன்ற
கண்ணே வருக வருளுதவுங்
கதியே வருக மெய்யன்பர்
சிந்தா குலத்தைத் தவிர்த்தருளுந்
தேவே வருக சிவஞானச்
செல்வா வருக வழகொழுகுஞ்
செயலே வருக வானந்தந்
தந்தா தரிக்கும் பேரின்பத்
தரசே வருக பரசமயத்
தலைவா வருக கலியகற்றுந்
தருவே வருக வெம்பெருமான்
மைந்தா வருக மாமயில்வா
கனனே வருக வருகவே
மலம தகற்று மாயர்குடி
வாழ்வே வருக வருகவே. 55

சிறிது மரையிற் கலன்பூட்டேன்
செய்ய விழிக்கு மையெழுதேன்
திருவா ணுதலிற் றிலதமிடேன்
செம்பொற் சிலம்பு தாட்கணியேன்
வெறும்வாய் திறந்து பாலருத்தேன்
மேனி துடைத்துப் பூச்சூடேன்
விரும்பும் மழலைச் சொற்கேளேன்
வெண்பட் டாடை தானுடுத்தேன்

அறுமா முகத்தைத் தான்பாரே
னருள்மெய் யுச்சி யதைமுகரேன்
அப்பா வரசே யெனவன்பா
லழைத்தால் வாராப் பிள்ளையுண்டே
மறுமை விளையாட் டிங்குமுண்டோ
வடிவேல் முருகா வருகவே
மலம தகற்று மாயர்குடி
வாழ்வே வருக வருகவே. 56

ஐந்து முகத்தா லழியாத
வாயுள் பெற்ற வசுரேசன்
ஆயி ரத்தெட் டண்டமர
சாக்ஷி புரியு மாக்ஷியினால்
நைந்து துடிக்க வமரரையு
நலிய மெலியச் சிறையிலிட்டு
நானென்றிடு மாணவங் கொண்டு
நாகர் வேந்தைத் துன்புறுத்திப்
பைந்தாள் சிவக்க வன்பரெலாம்
பரமா நினது கயிலைவந்து
படும்பா டதனைத் தான்புலம்ப
பதரா தீரென் றாறுமுக
மைந்த னாயா தரிப்பனென
வரமீய்ந் தவனே வருகவே
மஞ்சு தவழு மாயர்குடி
வாழ்வே வருக வருகவே. 57

பூமா திலங்க யோத்திநகர்
புகழுந் தசர தன்புதல்வன்
போந்த வுதாரன் ஸ்ரீராமன்
பூவை சீதை தனைமணந்தே
கோமா னென்ன வருஞ்சமயங்
கூனி செய்த சதியாலே
கொடுங்கா னேகக் கோதைதம்பி
கூடப் பிரிந்த வேளையிலே
காம விடங்கொண் டிராவணனுங்
கபட வேட மாகவந்து

கன்னி யவளைக் கொடுபோக
கைமாத் திரைப்போ தமர்புரிந்து
சேம மாகச் சிறைமீட்டுந்
திருமால் மருகா வருகவே
திருவாழ்ந் திலங்கு மாயர்குடித்
தேவே வருக வருகவே. 58

திங்கட் கிரணத் திருவொளியே
தேவர் புகழுஞ் சிவவொளியே
தேனே பாலே தெள்ளமுதே
திகட்டாக் கனியே கனிவளமே
யெங்கள் குலத்துக் கதிபதியே
யினிய மழலைச் சொற்கிளியே
யெந்தை முகம்பார்த் தழுதிரங்கி
யெக்கி வயிறு குழைந்திடவே
தங்கள் சிவகா மித்தாயார்
தான்கை சேர்த்தங் கெடுத்தணைத்துத்
தான்கை யமர்த்திப் பாலூட்டித்
தாலாட் டிடவே வளர்குமரா
மங்கை வள்ளி தெய்வானை
மணாளா வருக வருகவே
மலம தகற்று மாயர்குடி
வாழ்வே வருக வருகவே. 59

வேறு

ஊனசம் பந்தம்வந் துற்றவிது நாள்வரை
யுலகமா யையிலுழன்று
ஓடியோ டித்திரிந் துறவினர்கள் சொற்கேட்டிங்
குண்டுண் டுறங்குவதலால்
ஈனசம் பந்தமாம் வினையூட்டி யெனையோட்டி
யேமாந் திருக்கவைத்தாய்
என்னகுறை செய்தனன் முன்னமியான் புகலுவா
யிறைவனே நீயிரங்கி
ஞானசம் பந்தனாய் நற்குருவ தாய்வந்து
நானுமுன் றொண்டுபுரிய

நல்லவுப தேசமரு ளில்லையெனில் விடுவதிலை
ஞானா கரக்கடவுளே
மானசம் பந்தமெனை வாட்டுதலை மாற்றிட
வடிவேலவா வருகவே
மாமேவு மாயர்குடி வாழுமுரு கையனே
வள்ளிகணவா வருகவே. 60

சந்தம்

மனநிலை தளர விடுவது மழகா
மதிதரு குழகா முருகேசா
வருவது கடமை யிதுததி யெனவே
மயில்மிசை பவனி வருநேசா
மகிமையு மிதுவா வுளமதி னினைவா
மறுபதி லுடனே யருள்வாயே
மழவிடை யுடையார் சுதனென வளரு
மறுமுக விரைவிற் றருவாயே
அனலவன் மதியன் கதிர்வன சலன
டியவர் புகழ வருவோனே
அசடனை விகடக் கபடனை யுனது
அடியிணை பணிய வுருள்வாயே
அசுரரை மடிய விடுபடை யதிர
வமரது புரிய வனைவோரும்
அதிசய முறவே பகைவர்க ளுடனே
அபசெய முறவே அடுதீரா
கனவினி லுனது தெரிசன மருளக்
கருணைசெய் வதுவுன் கடனாமே
கடுவிட மதனைப் பருகிய சிவனார்
களிகொளப் பொருளோ தியவீரா
கருநிற வசுரா தியர்குல கலகா
கௌணியன் மதலா யெனுநீதா
கனகனை நிகர்போ தகனையு மகலக்
கடிதமர் சிறையி லெனவோதச்
சினமதை விடுதி யெனவரன் வினவத்
திருமலை யரசா யுறைவோனே
சிவனனு பவமே பெறவரு தவமே
திருவடி பணிய வருள்வாயே

தினகர னனைய குருமுனி வரர்சொற்
செவிபுகு குகனே வருகவே
திகழுமாய்க் குடிவா ழரகர முருகா
தெய்வசி காமணி வருகவே. 61

பகையக லருண கிரிமன முருகப்
பழனிவேல் முருகா வருகவே
பகல்நிசி சரரை யிகலியே வாகை
பன்னுநற் றலைவா வருகவே
நகைதிரி புரமே யெரிசெய்த பரம
நாயகன் பாலா வருகவே
நடனம திடவே காளியும் நாண
நாடிய சிவமே வருகவே
முகையது விரிய நவமது பெருக
முளரியந் தாளா வருகவே
முருகவிழ் மணமே வியகுற மகளை
முறுவல்செய் திடுவோய் வருகவே
வகையென சொலுதி யெனவரி வையர்முன
வருகுரு பரனே வருகவே
மலைமகள் முலையா ரமுதது பருகி
வளருமாய்க் குடிவேள் வருகவே. 62

7. அம்புலிப் பருவம்

சந்திரனைத் தாதியரழைத்தல்

விந்தையாய் வெண்ணிறந திகழவரு வாயிவனும்
வெண்ணீ றணிந்து வருவான்
மீனக் கணங்களு முண்டுனக் கிவனுக்கு
வெற்றியுறு கணமு முண்டு
சுந்தரம தாயறு மாதரு மகிழவே
தோன்றுமெய் யுடைய குகனாந்
துரிதமா யவர்மகிழ மயிலின்மிசை பவனிவரு
தோன்றலா னென்று வருவான்
செந்தமிழ்ப் பாவலர்கள் போற்றுவா ருனையிவன்
றிருவடிப் பெருமை நவில்வார்

சிவன்முடியி லுற்றவனு மாவைநீ யிவனுமத்
திருவிழிப் பொறிய தாவான்
அந்தமகி மையிருவ ருக்குமுண் டாதலா
லம்புலி யாட வாவே
அன்பர்குடி கொண்டிடு மாயர்குடி வேலனுட
னம்புலி யாட வாவே. 63

தேவருக் கமுதுதவு சீலனீ யிவனருட்
செய்யபே ரமுது தவுவான்
தேய்பிறை யுனக்குண்டிங் கியாவரு மறியவே
செஞ்சுடரை யுற்ற மெய்யன்
பூவுலகை வலம்வர வுனக்குமொரு மதிசெலும்
புனிதனிவன் மயிலி லேறி
பூலோக மெங்கணு மொருநொடியி லிவனுமே
போய்வரவும் வல்ல னாவான்
பாவலர்கள் சிலருனைப் போற்றுவா ரிவனையும்
பரமகுரு வென்று புகழ்வார்
பதினாறு கலைதா னுனக்குண் டிவர்க்காறு
பத்துநால் கலைக ளுண்டு
ஆவலுட னிவனுனை யழைக்கத் தகாதுகா
ணம்புலி யாட வாவே
அன்பர்குடி கொண்டிடு மாயர்குடி வேலனுட
னம்புலி யாட வாவே. 64

சஞ்சார மாயிரவு பாதிநாள் மட்டும்நின்
தன்வெண் ணிலாவி ரிப்பாய்
சகலகா லங்களினு மிலைபூதி பூசியே
தண்டமிழ்க ளோதி வருவான்
நெஞ்சா லுகந்துனை யழைத்தின்னம் வரவிலை
நீலக் கலாப முடையான்
நீங்காத கோபமுற் றானெனி லண்டமும்
நெறுநெ றெனவே நடுங்குங்
கஞ்சா தனத்தனைச் சிறையிட்டுக் கீரன்
கடுஞ்சிறை யையே மீட்டினான்
கைவேல்செய் மாயமு மெய்வேள்செய் நேயமுங்
கண்டிலை போலு நீயே

அஞ்சா தொளித்திடவு மிடமுண்டு மோயிலை
யம்புலி யாட வாவே
அன்பர்குடி கொண்டிடு மாயர்குடி வேலனுட
னம்புலி யாட வாவே. 65

வேறு

பச்சைக் கலபத் தாலரவின்
பகையுந் தவிர்ந்தே வோரேழு
பவசா கரத்தை யொழிக்கவருட்
பக்தி நெறியி லேபுகுந்திங்
கிச்சை யுடனீ றணிந்தேயா
ரிருளை யகற்றி மூலவன
லெழுப்பி யாறு நிலங்கடந்தங்
கியங்கும் வாசி தனையடக்கி
முச்சந் தியுமே யகன்றண்ட
முகட்டிற் புகுந்து முருகனுமே
முனியா தருளும் பேரின்ப
முற்றும் பெறலாம் விரைவினிலே
அச்சந் தவிர்க்குங் குருபரனோ
டாட வருவா யம்புலியே
அழகா ராயர் குடிக்குகனோ
டாட வருவா யம்புலியே. 66

நானா னென்னு மகந்தையதால்
நலிந்து மெலிந்து நாள்நாளாய்
நகைப்பார்க் கிடமா யுருவெடுத்து
நல்ல மதியை யிழந்துதிரிந்
தோனா யுலக பாசமதி
லுழன்று மாயை யாற்கலங்கி
யூடி யூடி மனதுட்கி
யூக்க மற்று மலைந்துநித்த
மானாய் மயங்கிக் கெட்டதொரு
மதியே நான்சொல் வாசகத்தின்
வழியே நடந்தால் நோயகன்று
வாழ்வா யதனாற் குகன்றோழன்

ஆனா யென்று பிறர்புகழ
வாட வருவா யம்புலியே
அழகா ராயர் குடிக்குகனோ
டாட வருவா யம்புலியே. 67

தரியா தோட்டுஞ் சனிசென்மந்
தன்னில் மதியுங் கதிரேழில்
தானெட் டினிற்சேய் புகுநாலிற்
றக்க குருவு மூன்றினிலே
வுரிய வெள்ளி யாறினிலே
யொன்ப ததனி லிருபாம்பு
முற்ற பகையும் பெரும்பிணியு
முண்டு முனக்கிங் குலந்துரைத்தால்
பெரிய நோயாம் பேயாட்டும்
பேரா வினைஞர் செய்வினையும்
பிரிந்தே யோடு மிவன்கண்டால்
பிள்ளா யுனக்குத் தெரியாதா
அரியோன் மருகன் குகனிவனோ
டாட வருவா யம்புலியே
அழகா ராயர் குடிக்குகனோ
டாட வருவா யம்புலியே. 68

சந்தம்

கண்கள் சிவந்து கனற்பொறி சிந்திடு
கந்தக் கடவுளிவன்
கண்டிடு மண்டர்கள் தொண்டு புரிந்திடு
கமல மலர்த்தாளன்
பெண்க ளுவந்து பணிந்துற வந்தருள்
பெம்மா னிவனாவன்
பிஞ்ஞக னென்றெரு மஞ்ஞை யிவர்ந்தருள்
பிரானு மிவனாவன்
தண்கட லுண்டிடு கும்பன் குருவாய்த்
தான்புகழ் கொண்டவனாந்
தண்டை சிலம்பு புலம்பிடு கின்ற
சரணமலர்த் திருவான்

விண்கள் புரந்தவன் றன்மரு கன்விளை
யாடவா வம்புலியே
விளங்கிடு மாயர் குடிக்குக னாம்விளை
யாடவா வம்புலியே. 69

சிங்கத் திறலு நடுங்கச் செந்தமிழ்
செப்புந் திருவாயன்
செம்பொற் சப்பிர மஞ்சத் தைப்பெறு
செல்வச் சிவநேயன்
சங்கத் தினர்புக ழுங்கத் தினர்மகிழ்
சண்முக குருபரனாம்
சந்தப் புகழ்சொல வந்தற் புதமரு
தயாநிதி யோனிவனாம்
கங்கைச் சடையின ரங்கைப் புகவளர்
கண்மணி யோனிவனாங்
கண்டுற் றிடுமொழி தந்தக் கரையொடு
கைகூப் பிடவருவான்
அங்கைக் கயில்கொடு வந்தருள் குருபர
னாடவா வம்புலியே
அழகா ராயர் குடிக்குக னிவனோ
டாடவா வம்புலியே. 70

புவிரா சன்புகழ் வளவன் செழியன்
புண்ணிய மதுபெறலாம்
பொருநூ ரைப்பொரு கதையாங் கந்த
புராணப் பொருளுறலாம்
கவிரா சன்பெயர் சிவராம லிங்கன்
கவிகற் றருள்பெறலாம்
கந்தபி ரான்பிள் ளைக்கவி சிந்து
கலம்பகம் வினவிடலாம்
தவிரா வினைதீர்த் திடுமா றெழுத்தைச்
சாற்றி மகிழ்ந்திடலாஞ்
சன்னிய தானத் தருள்சந் தப்புகழ்
தன்னை யுரைசெயலாம்
அவிரா டன்கோ விற்குக னிவனோ
டாடவா வம்புலியே

அழகா ராயர் குடிக்குக னிவனோ
டாடவா வம்புலியே. 71

கிரியைப் பொடிசெய் தொருவே லாலே
கீர்த்தியு முற்றவனற்
கீரன் சிறையை விடுத்தே பூதங்
கேடுறச் செய்தவனாம்
கரியை யுரித்தோன் விழியதில் வந்த
கனற்பொறி யிவனாமே
கஞ்சனை யன்று முனிந்தவன் மருகன்
காதாற் கேட்டிலையோ
சரியா டல்நீ செய்யுந் தரமோ
சண்முக வேலனுடன்
தண்டஞ் செயுமுன் வருவ துனக்குத்
தகுதிய தானதினால்
அரியே றென்ன நடமிடு குமரனோ
டாடவா வம்புலியே
அழகா ராயர் குடிக்குக னிவனோ
டாடவா வம்புலியே. 72

8. சிற்றிற் பருவம்

மன்றல் கமழும் புதுப்புனலில்
வருநற் கனக மணற்கொழித்து
வருணன் கருணைப் பேரமுதை
வார்த்துச் சேர்த்துச் சுவர்வளர்த்து
துன்று பசியை யகற்றுதற்குச்
சோறே யடுகட் டிதுயிரவில்
துயிலு மரங்கு மிதுநாளுஞ்
சுகிர்தா நினது பூசைசெயத்
தென்றல் மருவு மேடையிது
திண்ணை முத்த மிதுவெனவே
சிலபே ரமைத்து முக்கனிதேன்
றினமா வோடே யட்டதின
தென்றே நீயு மறியாயோ
சிறியேஞ் சிற்றிற் சிதையேலே
திருவா ழாயர் குடிமுருகா
சிறியேஞ் சிற்றிற் சிதையேலே. 73

அளியாச் செனனப் பிணியுமல்ல
வசுரர் புரிந்த சிறையுமல்ல
அசலம் பொடித்த வயிலுமல்ல
வரக்கர் குறவர் காவலல்ல
வளியாங் குறத்தி குமருமல்ல
மதுரக் கவிஞர் வறுமையல்ல
வருத்துஞ் சிவத்து ரோகமல்ல
வாட்டுஞ் சிலைவே ளுடலமல்ல
களியாங் கடலுஞ் சூருமல்ல
காம விடநோய் தானுமல்ல
கவந்தம் புரியுங் கோட்டியல்ல
காலன் விடுத்த பாசமல்ல
தெளியா தவையா தொன்றுமல்ல
சிறியேஞ் சிற்றிற் சிதையேலே
திருவா ழாயர் குடிமுருகா
சிறியேஞ் சிற்றிற் சிதையேலே. 74

நீண்ட மாயப் பலசமய
நிலையில் வீழ்ந்தங் கழியாமல்
நீல விழியார் வலையிலுற்று
நெஞ்ச மயங்கிச் சுழலாமல்
வேண்டச் சுத்த சைவநெறி
மேவும் விரதந் தான்பூண்டு
விளங்குஞ் சரியைக் கிரியையொடு
மேலா யோக ஞானமுற்று
ஆண்ட குரவ னருளாலா
ணவத்தை யகழ்ந்து சுத்திசெய்து
அத்து விதமார்க் கத்தினனு
போக முறவு மயன்பொறியைத்
தீண்டி யழிக்குந் திருவடியாற்
சிறியேஞ் சிற்றிற் சிதையேலே
திருவா ழாயர் குடிக்குகனே
சிறியேஞ் சிற்றிற் சிதையேலே. 75

சேடிப் பெண்க ளுடன்கூடிச்
சிறுவீ டமைத்து விளையாடத்
தினமு நீவந் தழிப்பதென்னே
சிறியேஞ் செய்த பிழையேதோ

ஆடி மகிழு முருகோனே
அரசே யெங்கட் காரமுதே
அரனார் களிப்புற் றெடுத்தணைக்கு
மருமைக் குழந்தாய் பாமாலை
சூடித் துதித்தோ மனமிரங்கித்
துன்பம் புரியா தருளன்பர்
துணைவா மூலத் துதித்தெழுந்த
சுடரே ஞான சொரூபாயாந்
தேடும் பொருளே தேசிகனே
சிறியேஞ் சிற்றிற் சிதையேலே
திருவா ழாயர் குடிக்கரசே
சிறியேஞ் சிற்றிற் சிதையேலே. 76

வழிக்குத் துணையாய் வருங்குருவே
வளர்மெஞ் ஞான மாந்தருவே
வளருங் கரும்பே மாங்கனியே
வடிவேல் பிடித்த சேவகனே
அழிக்கு மளிக்கும் படைப்பெனுமூன்
றான தொழிலைத் தான்புரிய
அறுமா முகனாய் வந்துதித்திங்
கமரர் சிறையை விடுத்தோனே
விழிக்கு மையிட் டுமைவருந்த
மென்பால் சுரப்ப விளையாடி
வீணா யெமையுந் துன்புறுத்த
வேண்டா மமுதந் தானருந்திச்
செழிக்க வளருஞ் சிவபோகச்
செல்வா சிற்றிற் சிதையேலே
தெங்கு நெருங்கு மாயர்குடித்
தேவே சிற்றிற் சிதையேலே.

பாடக் கிடையாப் பழம்பொருளே
பாட்டிற் கிசைந்த தமிழ்க்கடலே
பசுப்பூங் கிளியே மறைமொழியே
பாகின் ரசமே வானமுதே
நாடக் கிடையாக் கிஞ்சுகமே
ஞானா னந்தப் பரசுகமே

நளின மலர்த்தாள் நோகாதா
நாங்கள் புகல லாகாதா
ஆடக் கிடையாப் பம்பரமே
ஆசை தவிர்க்கு மெம்பரமே
அடியா ரெவர்க்கு மதிபதியே
வருளைப் பெருக்கும் பசுபதியே
தேடக் கிடையாத் திரவியமே
சிறியேஞ் சிற்றிற் சிதையேலே
திருவா ழூாயர் குடிக்கரசே
சிறியேஞ் சிற்றிற் சிதையேலே. 78

வையம் புரக்குந் திருமகளு
மாமிக் கொடுமை புரியாமல்
வாணி தனது மாமிக்கு
மருகிக் கொடுமை செய்யாமல்
தெய்வ நாக ரீகமதாய்ச்
சிறப்பாய் வாழ்ந்தங் கறம்புரிந்து
சேம மாக நாயகன்சொற்
றிறம்பாக் கற்பி னெறிநடந்து
உய்ய விருவ ரொற்றுமையா
யுவகை யோடு நன்மதியா
யொருவர்க் கொருவ ரந்தரங்க
வுண்மை காட்டி யுபசரித்துச்
செய்கை தவறா தருள்குமரா
சிறியேஞ் சிற்றிற் சிதையேலே
திருவா ழூாயர் குடிக்குகனே
சிறியேஞ் சிற்றிற் சிதையேலே. 79

சொந்தப் பதுமச் சரவணமுஞ்
சோலை மலையுங் கந்தவெற்புஞ்
சுவாமி மலையுந் திருத்தணிகை
சுருதி வழுத்து மேரகமுங்
கந்த வாவி னங்குடியுங்
கழுக்குன் றுடனே கதிர்காமங்
கழுகு மலையுந் திருமலையுங்
கயிலை மலையுங் குற்றாலஞ்
சந்தம் பொலியும் பரங்குன்றந்
தனிலும் பழனி தென்னிலஞ்சி

சயிலந் தோறும் விளையாடி
சண்மு கவனாய் வீற்றிருந்து
சிந்து பூவின் மணம்பொருந்துந்
தேவே சிற்றிற் சிதையேலே
திருவா ழூாயர் குடிக்கரசே
சிறியேஞ் சிற்றிற் சிதையேலே. 80

மேவி நினது சரவணையில்
மிகநீ ராடி நீறணிந்து
விளங்கு மெழுத்தா றையுஞ்செபித்து
விமல நினது திருமுன்பா
யாவி மெய்யும் பொருளுனக்கர்ப்
பணமா யுவந்து தந்துதன
தகமே யுருகத் திருப்புகழை
யன்பாய்ப் பாடி வலம்வந்து
கூவித் தொழுது கந்தசஷ்டி
குமரர்க் குகந்த கார்த்திகைநாள்
கூறும் வெள்ளி திங்களிலுங்
குகனின் விரதந் தானிருந்து
சேவித்து வந்து துதித்திடுவோஞ்
சிறியேஞ் சிற்றிற் சிதையேலே
தெங்கு நெருங்கு மாயர்குடித்
தேவே சிற்றிற் சிதையேலே. 81

வேறு

செந்தமி ழோதிட வந்தரு ளுங்குக
சிற்றிற் சிதையேலே
சேவற் கொடிவடி வேல்கைக் கொண்டோய்
சிற்றிற் சிதையேலே
செந்தழல் போலொளி ருந்திரு மேனியாய்
சிற்றிற் சிதையேலே
செங்கம லங்கள் புகுந்தவள் மருகா
சிற்றிற் சிதையேலே
செந்தினை மாவன முன்சென் றவனே
சிற்றிற் சிதையேலே

சிறுகுற மான்றெய் வானை மணாளா
சிற்றிற் சிதையேலே
செந்தில் வளம்புகு மெந்தை யமர்ந்தவா
சிற்றிற் சிதையேலே
சீரா ராயர் குடிக்க ணுறைந்தவா
சிற்றிற் சிதையேலே. 82

9. சிறுபறைப் பருவம்

ஓசைக் கருவி மீதொலியிட்டு மகிழ்தல்

வள்ளிமலை யிற்பெரிய. தவமுனிவன் முனம்வந்த
மானையு ஞான விழியால்
மாலாய்ப் புணர்ந்திட வயிறுழைந் தெயினர்குழி
மாறா துதித்து மூன்ற
புள்ளிமான் பிள்ளையை வேடுவ ரெடுத்துவகை
பொங்க மனையாள் பிடிக்க
பூபாலி யாய்வளர வேசீல மாயுறு
பூவையாய் வந்து நாளுங்
கள்ளவிழ் கடப்பமல ருள்ளபூச் சூடிநற்
கன்னியின் பருவ மேற
கானகத் தேதினைக் காவலா ளாமிகு
காதலா யங்கு வந்து
தெள்ளுதினை மாவுணச் சென்றதொரு சிறுவனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே
திருவளரு மாய்க்குடிச் சிவசுப்பிர மண்யனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே. 83

பெண்கள் சங்கத்தினோ டயிரா வதத்தனும்
பேரன்பி னோடு வந்து
பிரியமாய்க் கயிலைபோய் சிவபிரான் றிருவடி
பேணிப் பணிந்து நின்று
சண்முக வனுக்கெனது பிள்ளைதெய் வானையைத்
தான்மணஞ் செய்ய வேண்டுஞ்
சம்மத மெனாவெனச் சாற்றிடந லுத்தரவு
தானளித் திடவும் வந்து

கண்கொளாக் காட்சியுறு கன்னியை மணஞ்செய்து
கந்தவெற் பதிலி ருந்து
கண்ணின்மணி யாமினிய பண்ணின் மொழியாளையுங்
காத்து வரவே மலைதொறுஞ்
செண்பகச் சோலைசெறி ஆயர்குடி முருகனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே
திருமாலின் மருகனே வுமையாளின் குமரனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே. 84

கண்டொன்று பேசியுங் காணாம லேசியுங்
காலங் கழிக்கு மசடர்
கண்காட்டி யேமுகங் காட்டிய வுலுத்தர்கள்
கடைவாய லிற்பு குந்து
உண்டு பசியாறிட வுபசார மொழிசொல
வோவாது தானி ருந்து
ஊற்றைவாய் நாரையென வுட்காரு மனிதருட
னுறவு கலவா திருக்க
பண்டுநா னுன்னிடஞ் சொன்னது மறந்தும்
பராமுகம தாயி ருந்தால்
பாரில்நா னென்செய்வேன் வேலவா விரைவினிற்
பதிலெனக் கேய ளிப்பாய்
திண்டிடற் புயமுடைய சிவசுப்பிர மண்யனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே
திருவளரு மாய்க்குடிச் சேவலங் கொடியனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே. 85

கானகக் குறமகள் கவண்கலெறி யோசையுங்
கவிமாலை யின்முழக்குங்
கலகலென வொளிர்தண்டை செஞ்சிலம் போசையுங்
ககனர்துதி யின்முழக்கும்
போனக மிகுத்தசத் திரசாலை யெங்கணும்
போசனத் தார்முழக்கும்
புண்டரீ கத்தவன் றேவிசந் தத்திருப்
புகழ்தி னிசைமுழக்கும்
தானகங் காரமாய் வேல்கொண்டு சூர்வென்ற
தன்படை யதின்முழக்கும்

சங்கீத மேளதா ளங்களின் முழக்குகள்
தானேக நாகருலகில்
தேனென விளக்குமது ரக்கவிசொல் வாயனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே
தென்னைமிகு மாயர்குடி மன்னிவளர் செல்வனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே. 86

சந்தம்

சுகர்சன காதிபர் தேடிய சிவமே
துரியஞா னக்குருவே
தோகையில் வாகையாய் சூரர்தொ லைந்திடத்
தோன்றிய வான்றருவே
சகரர் சமுத்திர ரத்தின மேயவர்
தான்புகழ் தேசிகமே
சங்கர னுக்குப தேச மளித்தருள்
சரவண மந்திரமே
ககன மளாவுங் கார்த்திகைப் பிறையே
கவிவா ணர்க்கிறையே
கனியூ ரமுதே மதுரக் கவியே
காணுஞ் சிற்பரமே
செகமெய்ப் பொருளாய் வந்தரு ளுங்குக
சிறுபறை கொட்டுகவே
தெங்கு நெருங்கு மாய்க்குடி முருகா
சிறுபறை கொட்டுகவே. 87

பூவே பூவிற் பரிமள மேயதிற்
பொலியுஞ் செழுந்தேனே
பூச்சக் கிரகிரி தோறுமு லாவிய
பூங்கிளி யின்மொழியே
காவே காவிற் கற்பக மேயருள்
கந்தக் கடவுளரே
கண்ணின் மணியே மணியின் சுடரே
கதிரே கதிரொளியே
கோவே கோவிற் குணமார் மணியே
குமரக் குருபரனே

குக்குட மயிலுங் கொண்டு வலம்படு
குன்றைக் கோமானே
தேவே தேவர்க் கதிபதியேநீ
சிறுபறை கொட்டுகவே
சீரா ராயர் குடிவளர் குமரா
சிறுபறை கொட்டுகவே. 88

மெய்ய ருளத்தில் மேவிய பொருளே
மெஞ்ஞா னக்குருவே
வித்தக மாயொளிர் சித்தகந் தங்கும்
விகசித ரத்தினமே
பொய்யின ருள்ளம் புகுதா நெறியே
புண்ணிய மகமேரே
புளகித மருளும் பிரணவ முதலே
புகழ்சுப் பிரமணியா
கையி லயிலுஞ் சேவலு மயிலுங்
களிகொள வருவோனே
கந்தா கந்தா வென்றென் றேத்துங்
கன்னியர் தம்கணவா
தெய்வ சிகாமணி யாய்வளர் குமரா
சிறுபறை கொட்டுகவே
சீரா ராயர் குடிவளர் குகனே
சிறுபறை கொட்டுகவே. 89

வரதக் கமலக் கரமது தனியே
வடிவே லேந்தியவா
மயில்வா கனமீ தொயிலாய்ப் பவனி
வந்தரு ளுங்குகனே
கிரகக் கோள்க ளொன்பது மெனது
கிட்டவும் வரவொட்டாக்
கிருபை புரிந்தருள் கணேசப் பெருமாற்
கிளைய சகோதரனே
சரசத் தொழிலே புரியுந் தாதியர்
தன்பதி தஞ்சமெனத்
தையல ரிகழ மையலால் மகிழச்
சாருங் குருபரனே

சிரமுச் சுழிமுனை யதிலொளிர் சுடரே
சிறுபறை கொட்டுகவே
தெங்கு நெருங்கிடு மாய்க்குடி முருகா
சிறுபறை கொட்டுகவே. 90

சங்கு முழங்குந் தமிழ்கள் முழங்குந்
தையலர் குரவையொலி
சந்தத மோங்கவே வந்தருள் புரியுந்
தயாள குணசீலா
பொங்கிய மதுரந் தங்கிய வாயாய்
பூபதி யேநிதியே
பூவைய ரிருவர் தம்மண வாளா
பூரண வாரணமே
தங்கிய மதுரைச் சொக்கே சர்புகழ்
தனயா சண்முகமே
சங்கக் குழையணி காதா நீதா
சகள நிஷ்களனே
தெங்கு நெருங்கிடு மாயர் குடிக்குகா
சிறுபறை கொட்டுகவே
சிவசம யத்தவர் தவமுற வருள்குக
சிறுபறை கொட்டுகவே. 91

குமரச் சரவண பவநற் குருபர
கொட்டுக சிறுபறையே
குறமகள் தெய்வ யானை மணாளா
கொட்டுக சிறுபறையே
குமரக் கடவுள னெனுமெய்ப் பொருளே
கொட்டுக சிறுபறையே
கோமான் சீமா னெனவரு குருவே
கொட்டுக சிறுபறையே
குமுதத் திருவா யாசிற் பரனே
கொட்டுக சிறுபறையே
கொண்ட லெனப்பொழி தண்டமிழ்க் கடலே
கொட்டுக சிறுபறையே
குமரிப் பகவதி நிகராய்க் குடியாய்
கொட்டுக சிறுபறையே

கோகன கச்சே வடியார் முருகா
கொட்டுக சிறுபறையே. 92

10. சிறுதேர்ப் பருவம்

காரோடக் கருணைமழை யாறோடக் கோடை
கலங்கிப் பயந்துமோடக்
கவிவாணன் வறுமையது தானோட மெய்யன்பர்
கவலையு மகன்றுவோட
நீரோட யீரேழு லோகமுறு பேய்கணனி
நீங்கியே தானுமோட
நீசர்செய் வினையோட மூவாசை யதுவோட
நிருதர்குல காலனோடச்
சூரோட வவுணர்பகை தானோடச் சேவலுந்
தோகையும் விரித்துவோட
தொந்தவினை களுமோட வந்தபழ பாவமுஞ்
சுரர்சிறை பிரிந்துவோட
தேரோட மாலோட ஆய்க்குடிவாழ் முருகனே
சிறுதே ருருட்டியருளே
சிவசமய முதல்வனே திருமாலின் மருகனே
சிறுதே ருருட்டியருளே. 93

கன்மவினை யால்வந்த குன்மவலி குட்டமும்
கழிச்சலு வயிற்றளைச்சல்
கைகால் முடக்கிடும் பக்கவா தங்கொடுங்
கனவேறு சுரமீளையும்
தன்மமது புரியாத பேர்க்குவரு வாந்தியுஞ்
சயங்கக்கல் பேதிமேகம்
சண்டாள ருறவுகொண் டுண்டான சூன்யமுந்
தான்மருந் தீடுமிருமல்
உன்மத்த வாதகவ பித்தமதி சாரமு
மோயாத சூலைநோயும்
வொக்கறின் கண்காணில் நிற்காம லோடிடு
முக்கிரவடி வேல்முருகனே
சென்மமர ணமுநீங்க வந்தருளு முருகனே
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருவளரு மாய்க்குடிச் சிவசுப்பிர மண்யனே
சிறுதே ருருட்டியருளே. 94

பூமேவு சரவணப் பொய்கையினி லேகியும்
பொதுமாதர் வீடுசென்றும்
பொய்யா மொழிப்புலவ னையா வெனவனம்
புக்கியும் வேடனாக
தாமேவி யேயவன் றன்னையும் பாடவே
தாக்கியே கள்வனாக
தந்திரம தாகவே செய்தமுறை யாலவன்
சம்பன்ன னாகவென்று
நாமேவு மினியசொற் பாமேவு செந்தமிழ்
நவில்கின்ற வன்புகண்டு
நல்குரவு தீரவே பல்குறைகள் மாறவே
நற்கருணை யேன்புரிந்தாய்
தேமேவு மதுரகவி யும்பொழியும் வாயனே
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருவளரு மாய்க்குடி நகருறையு முருகனே
சிறுதே ருருட்டியருளே. 95

அருள்பெருகு கருணையும் பொருள்ஞான மறைகளு
மத்துவித வானந்தமும்
அழகுபெறு நுதல்களுந் திலதமிடு நெற்றியு
மானபன் னிரண்டுகையும்
இருள்பெருகு விரகமு மந்தகா சங்களு
மெழிலான திருமேனியு
மீராறு குழைகளு மோராறு வதனமு
மிலகிய சேவல்மயிலும்
மருளகலு மெஞ்ஞான மதுகொண்டு சென்றோடு
மௌனயோ கச்செயல்களும்
மங்காம லங்கங்கு தங்கிவிளை யாடிடும்
வடிவேல் பிடித்தமெய்யா
தெருளதனை யருள்புரியு மாயர்குடி முருகனே
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருமாலின் மருகனே வருமாறு முகவனே
சிறுதே ருருட்டியருளே. 96

அப்பனுக் குப்பிரண வப்பொரு ளுரைத்துவந்
தறு முகக் குருக்களென்ன
அபிசேக முங்களப கஸ்தூரி வாசமு
மகலாத தேவாரமும்

ஒப்புவமை இல்லாத ரத்தினமணி மார்பமு
மோங்குபுகழ் கொண்டவியனும்
ஒருபதி னாயிரங் கோடியே வோதினு
முட்பொருளி தென்றுதெரியா
இப்புவியி லேயலைந் தெங்கணும் போகினு
மென்செயல தொன்றுமிலையே
யென்னாவி யுடல்பொரு ளீந்தர்ப்ப ணஞ்செயா
திருக்குநீர் மூடனெனினுஞ்
செப்பெனக் குப்பதில் சிவசுப்பிர மண்யனே
சிறுதே ருருட்டியருளே
தென்னைமிகு மாயர்குடி மன்னுவடி வேலனே
சிறுதே ருருட்டியருளே. 97

கோடை யகற்றுங் குளிர்நிழலே
கொள்ளும் நிழலிற் கனிசுகமே
கொண்டல் நிகர்த்த கருணைபுரி
குணமே குணத்துக் கதிபதியே
மேடை யதில்வீ சியகாற்றே
விளங்குங் காற்றில் மென்சுகமே
வீணைக் கிசைந்த பண்பாடும்
வேத கீத விகசிதமே
ஓடை யதிலூ றியநீரே
வுவட்டா தினிக்குந் தமிழ்ரசமே
ஓவா தருளு முண்மையனே
உறுதி யளிக்குஞ் சின்மயனே
தேடக் கிடையா சிற்பரனே
சிறுதே ருருட்டி யருளுகவே
தெங்கு நெருங்கிடு மாய்க்குடியாய்
சிறுதே ருருட்டி யருளுகவே. 98

வேறு

பத்தி மிகுத்த தவத்தினர் நத்திய
பண்பா கண்பாரே
பக்க மடுத்தவர் மெச்சு மிலக்கண
பக்குவ நற்றமிழே

தத்தி மனத்துயர் மெத்த வகற்றுதல்
தக்கோய் நிற்கழகே
சத்தி யயிற்கொளும் வித்தக நற்குக
தத்துவ மெய்ப்பொருளே
அத்தி முகற்கிளை யோனே குமரா
வறுமுக குருபரனே
அடியவர் மிடியக லக்கடைக் கண்பார்த்
தருள்புரி தேசிகனே
சித்தி யளித்தருள் சிற்பர குகனே
சிறுதே ருருட்டுகவே
தெங்கு நெருங்கு மாய்க்குடி யாய்நீ
சிறுதே ருருட்டுகவே. 99

வேறு

மெய்வைத் துவந்த தவத்தோருக்கு
மேல்வீ டளிக்கும் வித்தகனே
விமல மணியே மெஞ்ஞான
விளக்கே தூண்டா விளக்கொளியே
சைவத் துறைக்குந் தமிழ்மறைக்குந்
தானெட் டாத தனிமுதலே
சத்து சித்தா னந்தமெனத்
தானாய் விளங்குந் தற்பரனே
பொய்வைத் துழலும் புல்லறிவோர்
புகுத நரகி லெழுபிறப்பும்
புகுந்து பிறந்து மிறந்துறவே
புரிய வந்த புண்ணியனே
தெய்வச் சிலையே சிலைநாணே
சிறுதே ருருட்டி யருளுகவே
திருவா ழாயர் குடிக்கரசே
சிறுதே ருருட்டி யருளுகவே. 100

வேறு

சீரோங்கு பொன்மௌலி திருவதன நெற்றியுஞ்
சிலையெனும் புருவவழகுஞ்
செய்யவிழி யுங்குழைகள் சேரும்வயி ரங்களுஞ்
செம்பொற் பதக்கமார்பும்

காரோங்கு கருணைபுரி சிந்தையும் சேவலுங்
கலமுங் கையில்வேலுங்
கமலமுக மாறுங் கபோலமுந் துண்டமுங்
கண்டமுந் திண்டோளுடன்
பேரோங்கு மாபரண முந்தமிழ் வேதமும்
பிரியாது கமழ்மாலையும்
பெட்பான நட்புடைய வள்ளிதெய் வானையின்
புறவந்த சுப்பிரமண்யா
தேரோங்கு மாயர்குடி நகருறையு முருகனே
சிறுதே ருருட்டியருளே
சிவசமய மோங்கவே யருளுமுரு கையனே
சிறுதே ருருட்டியருளே. 101

நிகழும் பதாகைபல் லிரதமுஞ் சேனையு
நெட்டூர மாகநின்று
நீங்காது போர்செயச் சூரர்கிளை மாளவே
நீண்டவே லைப்பிடித்துப்
பகழிகள் தொடுத்துவிடு பழிபாவ மும்புறம்
பாகவே வீரவாகும்
பன்னுநவ வீரரு முன்னிய படிக்கருள்
பரமசிவ பாலனான
புகழுமவ தாரமே செய்துவந் தமரர்கள்
புகுஞ்சிறையை மீட்டிவைத்த
போதுதெய் வானையை மணஞ்செய்து வள்ளியைப்
புணரவந் துற்றகுமரா
திகழுந் திருக்கருணை புரியுமுரு கையனே
சிறுதே ருருட்டியருளே
தென்னைமிகு மாயர்குடி மன்னுமுரு கையனே
சிறுதே ருருட்டியருளே. 102

வாழ்த்து

மங்கை வள்ளி தெய்வானை
வலத்து மிடத்துந் தான்வாழ்க
மயிலுஞ் சேவற் கொடிவாழ்க
வளர்பன் னிருகை யதுவாழ்க

தங்குந் திருச்சே வடிவாழ்க
தாங்கும் வடிவே லும்வாழ்க
தரள மிலங்கு மாபரணந்
தரித்த மார்புந் தான்வாழ்க
பொங்கு கருணை விழிவாழ்க
பொருந்து மாறு முகம்வாழ்க
புயங்கள்வாழ்க மெய்யடியார்
புகழும் வியனுந் தான்வாழ்க
திங்க ளமுதம் பொழிவாயாய்
சிறுதே ருருட்டி யருளுகவே
தெங்கு நெருங்கு மாய்க்குடிவேள்
சிறுதே ருருட்டி யருளுகவே. 103

ஆய்க்குடி முருகன் பிள்ளைத் தமிழ் முற்றிற்று

இணுவை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்

ச.வே. பஞ்சாட்சரம்

1. காப்புப் பருவம்

திருமால் காக்க

மலர்மங்கையர் வளைதண்டெனும்
வல்லிக்கரங் கோத்து
மடிநீரலை வழியாடிடும்
மரஞ்சூழ்வனப் பொய்கைத்
தலமாஞ்சர வணப்பூம்மடித்
தலையாறொளிர் மைந்தன்
தனிவேல்கொண்டு சகங்காத்திடத்
தழைப்போன்தனைக் காக்க
அலைபாற்கடல் அரவுச்சுருள்
அரும்பள்ளியில் துயில்வோன்
ஆமேய்ப்பவர் குடிகாப்பவன்
ஆண்டாள்தழு வினியன்
மலைகீண்டிடுந் தனிவேலவன்
மலையைக்குடை பிடித்த
மகிழ்மாமன்இவ் விணுவைத்தமிழ்
வளநாட்டவர் தொழவே! 1